

Universitata Simpozio en
HANKUK Universitato de Fremdaj Studoj HUFs.

Kadre de UK, Seulo, julie 2017

Organizita de ILEI

Nuna stato kaj evoluo de la instruado de Esperanto kiel internacia lingvo en la tuta mondo.

La Universitato HUFs eniris la organizan fazon proponante tiun titolon kaj ekrilatis kun ILEI, kies ĉefa tasko estas prizorgi la instruadon de Esperanto. Konsekvence la organiza laboro estis tute logike en la manoj de ILEI, ĉefe en la manoj de Sinjoro PARK Youngsung, « Nema », estro de la korea ILEI-sekcio.

PROGRAMO

Mireille GROSJEAN : Esperanto instruado-edukado en tutmonda skalo

Toshihiro YAMASITA (JP) : Panorama metodo.

Gabor MARKUS (HU): La lingvo de espero.

Ronald GLOSSOP (USA): pri la organizaĵo « infanoj ĉirkaŭ la mondo ».

Xiafeng GONG (CN): konciza historio de la Esperanto-movado en Ĉinio.

Youngkoo LEE kaj Yongsung PARK « Nema » (KR): Koreio kaj Esperanto.

Ruben FERNANDEZ ASENSIO (ES): Lingvistiko, instrumentoj kaj Esperanto, ne forlasu la plenkreskulojn !

Dmitrij ŜEVĈENKO (anstataŭigita de Anna Striganova) (RU): Esperanto-edukado kaj ĝiaj perspektivoj en Rusio.

Maria BUTAN (RO): Instruado lernado de Esperanto en Rumanio.

Dalia PILECKIENE (LT): Esperanto-edukado kaj ĝiaj perspektivoj en Litovio.

Katalin KOVATS (HU/NL): la situacio de instruado de Esperanto en lernejoj iam kaj nun.

Inchol KIM, prezidanto de HUFS

Jaewook KIM, Prezidanto de Fremdlingva instituto de HUFS

La universitato kaj ILEI ricevis ĉiujn prelegojn antaŭe. La universitato printis la prelegaron en dulingva eldono : Esperanto kaj korea lingvo. Tiel la gestudentoj en la salono povis sekvi la prelegojn legante la korean tekston. Por debatoj kaj konkludoj estis posta interpretado.

La kontaktoj kun la universitato, ĝia prezidanto kaj la prezidanto de la fremdlingva instituto estis tre fruktodonaj kaj agrablaj danke al la efika perado de Sinjoro LEE Youngkoo, prezidanto de Korea Esperanto Asocio. Ni povas esperi, ke naskiĝos novaj komunaj projektoj. Rimarkindas, ke la Universitato HUFS havas multajn kunlaborojn tra la mondo kun diversaj stabloj, inter aliaj la Libera Universitato de Bruselo (BE), kie instruas esperantistino D-ino Kristin Tytgat. Ni esperu je pozitivaj sekvoj de tiu brila evento kaj ni laboru al tio.

Simpozio HUFS Hankuk Universitato de Fremdaj Studoj

UK Seulo 2017

Esperanto instruado-edukado en tutmonda skalo

Kontribuo de Mireille Grosjean, prezidanto de ILEI

Ni parolu pri instruado-lernado de Esperanto. Laŭ mia titolo ni konsideru tion en du interesaj aksoj.

Unue : ni devas pensi mondscale. Tio fakte ne estas facila agado. Ĉiu el ni restas ligita al la kutimaj limoj kaj kadroj. Ni konas la mondon tra la informoj de niaj enlandaj amaskomunikiloj. Tiuj kadroj donas ian fidon ; forigi la kadrojn timigas. Konsideri la tutan mondon povas esti ne facila, depende de la lokoj, eĉ tute ne ebla pro manko je informoj pri la cetera mondo. Pensi mondscale kaj agi loke, tion ni devas ekzerci laŭ la slogano de Sennacieca Asocio Tutmonda : « Ni al kutimiĝu al eksternacia sent-, pens- kaj agadkapablo ! »

Eĉ se ni ne kapablas forigi la politikajn limojn, ni devas klopodi pensi translime. Pro mia posteno de prezidanto mi ĉiutage laboras mondscale ; Interreto ebligas tion ; mi observas, ke tio estas por mi kutima, kaj plie giganta ŝanco kaj ke multaj homoj ne kutimas fari tion. Kadre de la agadoj de la Llgo ILEI, preparante la enhavon de nia organo Internacia Pedagogia Revuo, de nia revuo Juna Amiko, mi daŭre havas la mondon antaŭ miaj okuloj kaj provas zorgi, ke ĝi aperu en la enhavo de niaj revuoj. Tia labormaniero similas al sporto, gimnastiko por la menso.

Kiel fartas la instruado de Esperanto en la tuta mondo ? Mi ne povas respondi per unu sola vorto.

Mi listigu pozitivajn faktojn :

Tutkomence ni restu en Azio : **Grava agnosko de Esperanto**

La instanco UNWTO substrekis la valoron de Esperanto en sia deklaro de Manilo, ĉefurbo de Filipinoj, de la jaro 1980 :

« The World Tourism Organisation Underlines in this respect the importance of knowledge of languages notably those with a universal vocation such as esperanto.

La Monda Organizaĵo pri Turismo substrekas cele al respekto la gravecon havi konojn en lingvoj, ĉefe en lingvoj kun universala uzocelo kiel estas Esperanto. »

Lingvistoj nuntempe strebas al priskribo de funkciaj komunikiloj kaj ne nepre interesiĝas nur pri ĝustaj frazoj. Pro tio multaj el ili aliras al Esperanto sen antaŭjuĝoj kaj konstatas la taŭgecon de nia lingvo en internaciaj rilatoj. Tio estas ĝenerala tendenco, tio ne ekzistas en ĉiuj anguloj de la Tero.

Plia pozitiva fakto : amaso da personoj lernas Esperanton, speciale per la metodo Duolingo, uzebla per poŝtelefonoj. Surbaze de la angla lingvo eklernis proksimume 800 000 personoj tutmonde ekde majo 2015. Surbaze de la hispana lingvo proksimume 200 000 ekde aŭgusto 2016. Entute pli ol miliono da homoj montris intereson kaj klakis sur la verdan flagon en la ĉefa paĝo de la retejo Duolingo. Dekono de ili finas la kurson. Pluraj el ili iras al lokaj kluboj, diversaj renkontiĝoj, uzas la paroligan programon « Ekparolu » de la retejo edukado.net. Aliaj retaj kursoj uzatas en diversaj landoj kaj kontinentoj.

Plia pozitiva fakto : post agnosko de Esperanto ĉe la Eŭropa Lingva Referenckadro de Konsilio de Eŭropo en 2006 la KER-ekzamenoj nun bone evoluas kaj pli ol mil personoj akiris tiun ŝtate agnoskitan diplomon. Tiu nova sistemo iom faras ombron al la ekzamensistemo de ILEI UEA, sed tio ne gravas. Estas evidente, ke esperantistoj preferas provi ŝtate agnoskitan ekzamenon ol movadan ekzamenon.

Plia pozitiva fakto : UNESKO metis nian majstron Zamenhof en la liston de honorigendaj personoj por la jaro 2017, cent jarojn post lia morto en 1917.

Pliaj pozitivaj faktoj : esperanto-vikipedio atingas 240 000 artikolojn. Esperanto estas nemateria heredaĵo de Pollando. Google translate metis esperanton en sian liston. La muzeo kaj arkivejo en la universitato de Zaozhuang, Ĉinio, akiras famecon en la Esperanto movado.

Agadas homoj en diversaj mondopartoj, kunvenas lokaj kluboj, okazas Esperanto-kursoj. Aperis en 2017 « amikumu », apo, kiu ebligas rapide trovi la plej proksiman esperantoparolanton. Tio stimulas renkontiĝojn evidente.

Plia pozitiva fakto : la franca edukministro eldonis anoncon, kiu donas permeson al la lernejestroj organizi kurson pri Esperanto en siaj establoj.

En tiu ĉi momento mi ŝatus iri al kerna punkto : ĉu forta apero de Esperanto en orienta Azio puŝos nian lingvon tra la tuta mondo, aŭ ĉu forta apero de Esperanto en Francio kaj Eŭropo pli efikus ? Oni aŭdas diversajn opiniojn pri tiu demando. Eŭropo nomiĝas la « malnova kontinento », ĉu ĝi povos doni decidigan elanon al nia lingvo ? Orienta Azio kaj ĉefe Ĉinio enorme gravas en la nuna mondo, politike kaj ekonomie. Ĉu tie estas la forta motoro por nia lingvo ? La ĉina ILEI-sekcio estas la plej granda ĉe ILEI. La origino estas probable simple la dimensio de la lando. Motoroj estas ankaŭ la individuoj en nia Movado. En la LIgo estas ĉina vic-prezidanto sinjorino Profesoro Gong Xiafeng. Ĉe UEA estas estrarano Lee Jungkee el Koreio. En Ĉinio estas sinjoro Huang Yinbao, nomita « Trezoro », kiu interalie zorgas pri la tradukado de la UNESKO kuriero al nia lingvo. En Japanio agadas Hori Yasuo, kiu lanĉis la Esperanto-Sumoon, interesan programon por kontribui per legado al lertigado de esperantistoj. Kaj multaj aliaj forte kaj efike kontribuas al la disvastigo kaj instruado de nia lingvo. Mi ne povas citi chiujn nomojn. En mia prezidanta laboro mi plurfoje tage rilatas per retmesaĝoj al orienta Azio ; tiu regiono estas forta motoro de nia movado. Al la kerna demando : ĉu Eŭropo aŭ orienta Azio, aŭ eble Brazilo, faros la decidigan puŝon por Esperanto

en la venontaj jaroj, mi ne povas respondi. Mi nur certas, ke ĉiuj el ni laboras en nia loko por la bono de nia celo.

Mi ankaŭ kapablas nun listigi negativajn aspektojn de la nuna situacio de la instruado de Esperanto. La Ligo ILEI ne havas eĉ mil membrojn, malpli ol IFEF, la fervojistoj. Kion ni plej multe bezonas : instruistojn aŭ fervojistojn ? ILEI devus lertigi kaj diplomigi centojn da novaj instruistoj jare. Okazoj por diplomigi ekzistas en Poznan, Pollando, kaj kurso okazadas kadre de niaj kongresoj. Apud tiuj oficialaj atestoj multaj entuziasmaj esperantistoj ekinstruas junaĝe aŭ emerite sen ia lertigado. Tio montras, ke ni daŭre estas en pionira fazo. Baldaŭ uzeblus perreta senpaga lertigado pri pedagogio en reta platformo de la germana Landa Asocio ; multaj homoj atendas tiun eblon lertiĝi studante hejme kaj progresante per la Reto en interŝanĝo kun foraj spertuloj.

Inter la negativaj aspektoj mi devas mencii la malmultajn lernantojn de Duolingvo, kiuj aperas en la movado. El tiu miliono povus esti multe pli da kongresanoj kaj membroj de niaj ekzistantaj asocioj. Ni povas nur supozi, ke ili legas esperantajn verkojn, vojaĝadas tra la mondo, uzas Pasportan Servon, nian esperanto-couch-surfing. Mi supozas, ke la asocia vivo kun jarraportoj, bilancoj kaj buĝetoj ne entuziasmigas vojaĝemajn junulojn.

Negative ankaŭ estas certe la manka intereso de la amaskomunikiloj pri nia lingvo. Pri kio raportas la gazetoj : Ĉefe pri famuloj, seks-aventuristoj, rekordaj sportistoj, skandaluloj, ŝtelistoj kaj murdistoj ; esperantistoj kutimas esti kvietaj kaj respektoplenaj homoj. Do ne interesaj por la gazetoj. Iu persono, kiu honeste faras sian laboron, ne estas novaĵo.

Alia negativa aspekto estas la relative malforta intereso de la eduk-instancoj. Tie regas intereso pri lingvoj, kiuj alportas profesiajn plusojn por la junularo kaj tie regas « cocacolanizado », koloniado pere de la angla lingvo. Malgraŭ la raporto de Profesoro François Grin el la universitato de Ĝenevo, Svislando, kiu pruvis la ekonomian valoron de la instruado de Esperanto – pli alta atingo por malpli alta elspezo – la edukministroj fidelas al la brit-usona hegemonio.

La dua akso de mia prezento estas la vorto-paro INSTRUADO – EDUKADO. Se en la instruprogramo de iu lando aperas iu lernenda lingvo, tio estas ilo al lingvokapabloj kaj aliro al la kulturo de tiu lingvo. Tute same pri Esperanto. Eĉ pli. Laŭ mia konstato, sento kaj

konvinko la lernado de la internacia lingvo Esperanto havas edukajn valorojn. La studentoj sendepende de sia aĝo malkovras la trezorojn de la literaturo de multaj landoj, ekrilatas kun homoj el plej malsamaj kulturoj kaj eniras senton de aparteno al tutmonda familio. Neniu alia lingvolernado ofertas tion. Solidareco, toleremo, komprenemo, tiuj valoroj estas transdonitaj okaze de instruado de Esperanto, okaze de legado de nia abunda literaturo, ĉu originala, ĉu tradukita. Niaj renkontiĝoj kaj kongresoj ebligas rektan kontakton, konatiĝon, amikiĝon. Nia kunlaboro en niaj tutmondaj agadoj kiel ILEI, kiel la semajno de amikeco en februaro, kiel kadre de niaj fakaj asocioj edukas nin al frataj rilatoj respektplenaj. Tio estas la plej valora flanko de la uzo de Esperanto. Oni ofte aŭdas : Esperanto, lingvo de paco. Estus bele, ke tio estus vero. Tamen ni ne estas anĝeloj, ni estas simplaj homoj. Do evidente konfliktoj ankaŭ aperas foje inter ni. Sed la uzo de nia lingvo ebligas la bezonatajn klarigojn por solvi la konfliktojn. Do ek al instruado de la lingvo Esperanto kaj uzo de ĝi !

Simpozio HUFSS-ILEI 2017-07-27

Konkludo

Dankoj iru al HUFSS, al KEA kaj ghis prezidanto Lee Young Koo, al Sinjoro Park « Nema », kiu chion preparis kaj interpretis dum la simpozio.

Tiu simpozio donis la okazon al koreaj studentoj auskulti fakulojn el plej diversaj landoj, bani en internacia etoso. Ni kutimas al tio. Koreoj povis gustumi la etoson.

Audante la historian skizon pri la evoluo de la instruado de EO en Ĉinio, Rumanio, Hungario, Rusio, Litovio, ni povas konstati la influon de la politika evoluo sur la instruado de nia lingvo en la koncerna lando. Kiel tio okazos en la futuro ? Neniu scias. Mi nur volas mencii Mario Pei, usona lingvisto, kiu respondas al la demando : ĉu ne estas risko, ke EO dialektighu kiel la latina dialektighis kaj formis la francan, italan, hispanan, portugalan kaj rumanan ? Li respondas jene : en la nuntempo pro la teknikaj iloj por komuniki, tia evoluo ne eblas, risko dialektighi ne ekzistas, ĉar esperantistoj daŭre interkomunikas mondscale. Do la situacio estas komplete nova.

Jen la ĉefaj atingoj de tiu simpozio :

- Efika kunlaboro inter HUFs, KEA kaj ILEI
- Altnivelaj prelegoj
- Miksita publiko, esperantistoj kun ne esperantistoj.
- La gvidantoj de la universitato HUFs povis konstati la uzadon de EO, la efikecon de EO, la tutmondecon de EO. La prezidanto de HUFs esprimis sian intencon vastigi la aperon de EO en HUFs. Jam planoj, projektoj, estas skizitaj.
- Venis pushoj, sugestoj, skuoj. ILEI bonvenigas tion. Estus bele, ke tiuj instigoj konkretighu : iu povas verki artikolon por IPR, iu povas transpreni taskon, iu povas kandidatighi por farighi estrarano de ILEI.

La prelegaro aperis antaŭ la komenco de la simpozio en dulingva eldono. Ghi trovighas en la chefaj bibliotekoj de la movado.

Mireille Grosjean

Les Brenets, CH, 2017-09-09